

Arma virumque cano, Troiae qui primus ab oris
Italiam, fato profugus, Laviniaque venit
litora, multum ille et terris iactatus et alto
vi superum saevae memorem Iunonis ob iram,
multa quoque et bello passus, dum conderet urbem,
inferretque deos Latio; genus unde Latinum,
Albanique patres, atque altae moenia Romae.
Musa, mihi causas memora, quo numine laeso,
quidve dolens, regina deum tot volvere casus
insignem pietate virum, tot adire labores
impulerit. Tantaene animis caelestibus irae?

Eneide, I, 1-11

Ὅπλα καὶ ἀνέρ' αἰείδω, ὃς αἰγιαλῶν ἀπὸ Τροίης
πρῶτος ἐς Αὐσονίην χθονὰ καὶ Λαβινίου ἀκτάς
ἶξε, φυγὰς δ' αἴση, κατὰ γῆν πολὺ ἠδ' ἐπὶ πόντον
ἀθανάτων βουλῇ διὰ μῆνιν μνήμονος Ἥρης
πλαζόμενος χαλεπὴν, ἔτι δ' ἐν πολέμῳ πάθε πολλὰ
ὄφρα πόλιν κτίσσειε θεοῦς Λατιόνδε κομίσσας
ἐρκεῖους· ἐξ ὧν γενεὴ βλάστησε Λατίνων,
Ἄλβανοὶ πατέρες τε καὶ ἄκρης τείχεα Ρώμης.
Εἰπέ μοι αἴτια, Μοῦσα, δι' ἣν τινα ἢ φρενὸς ὕβριν
ἠὲ τίνος βασιλεία θεῶν θυμῷ κοτέουσα
φῶτα τοσοῦσδε πόνους ἀνελέσθαι, κυδάλιμόν περ
εὐσεβίῃ, τοιάσδε τύχας ἐκέλευσεν ἐνεῖκαι.
Ἦ τόσος ἐν στήθεσσι χόλος πέλει Οὐρανιῶνων;